

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

2012/2292(INI)

3.6.2013

ARVAMUS

Esitaja: naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

Saaja: tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Piiriülesed kollektiivläbirääkimised ja riikidevaheline sotsiaalne dialoog
(2012/2292(INI))

Arvamuse koostaja: Antigoni Papadopoulou

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et ELis on praegu raskeim majandus- ja finantskriis pärast 1930. aastate suurt majanduslangust;
 - B. arvestades, et majanduskriisi tagajärjed mõjutavad nii otseselt kui ka kaudselt eriti negatiivselt naisi, pidades silmas meeste ja naiste tööhõive määra erinevust;
 - C. arvestades, et naiste jätkuv alaesindatus kõigil otsuste tegemise tasanditel ja sotsiaalse dialoogi valdkonnas on tugevalt seotud nende alaesindatusega riigiasutustes, ametiühingutes ja tööandjate organisatsioonides, ja et viimased on järjekindlalt kõige vähem aldis võimaldama naiste esindatust, ja arvestades, et selline alaesindatus võib viia tervikliku poliitika puudumiseni soolistes küsimustes;
1. märgib, et kolmepoolne sotsiaaldialoog ja kollektiivläbirääkimised on kahtlemata suure potentsiaaliga soolise võrdõiguslikkuse edendamise vahendid, rõhutab, et kollektiivläbirääkimised juhtkonna ja töötajate vahel on tähtsad, et saavutada parem töö- ja eraelu tasakaal ning võidelda palgalõhe ja n-ö nähtamatute tõketega;
 2. märgib, et esindatuse mooduseid eri tasanditel (kohalik, valdkondlik, tööandjate ja töötajate vaheline, riiklik, riikidevaheline, rahvusvaheline) ei ole hästi dokumenteeritud; rõhutab, et andmed naiste esindatuse kohta vanuse, seksuaalsuse, võimekuse, klassi- ja etnilise kuuluvuse, kodakondsuse ning rassilise kuuluvuse osas on lausa olematud; rõhutab eristatud andmete tähtsust;
 3. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et naised saaksid oma õigusi kasutada ühiskonna kõikides valdkondades diskrimineerimiseta, ning rõhutab naiste õigust osaleda poliitilises elus ja oluliste poliitiliste teemade väljatöötamises ja rakendamises eeskätt avaliku sektori ametikohtadel töötades, ja olla valitud ametiühingu- ja töötajate esindusorganitesse;
 4. peab kahetsusväärseks, et naiste erivajadusi ei võeta kollektiivläbirääkimiste erinevates etappides arvesse, hoolimata asjaolust, et enamikus üksikvanemaga peredes, keda kriis on tuntavalt mõjutanud, on perekonna toitjaks naine; rõhutab, et ilma läbirääkimiskultuuri muutmata (kes peab läbirääkimisi ja kuidas – see näitab juhtimisstiili) ei saa kuigivõrd muutuda läbirääkimiste sisu; rõhutab, et võitlus institutsioonide sisemise mitmekesisuse, võrdõiguslikkuse, kaasava esindatuse ja demokraatliku juhtimise pärast tuleb siduda kollektiivläbirääkimiste ja sotsiaaldialoogi päevakorraga;
 5. rõhutab, et kollektiivläbirääkimised on väärtuslik täiendus soolist võrdõiguslikkust edendavatele õigusaktidele ja otsuste tegemise protsessile ning põhivahend soolise võrdõiguslikkuse peavoolustamiseks tööhõivesse;
 6. rõhutab vajadust uurida naiste arvamusi, mis üldiselt kajastavad ka nende hoole all olevate laste või eakate inimeste huvisid, ja tagada nende esindatus läbirääkimisrühmades, ning

nõuab ka kollektiivlepingute poolt soolisele võrdõiguslikkusele avaldatava mõju hindamist;

7. rõhutab vajadust suurendada naiste esindatust ja osalust sotsiaalses dialoogis ja kollektiivlääbirääkimiste struktuurides ning laiendada soolist võrdõiguslikkust asjaomastesse foorumitesse;
8. kutsub ametiühinguid üles selgesõnaliselt toetama ja koolitama naisi osalemiseks läbirääkimisrühmades, sealhulgas Euroopa töönookogus;
9. rõhutab, et ametiühingud peaksid suurendama teadlikkust ametiühingutesse koondumise eelistest ning korraldama eraldi kampaaniaid, et innustada naiste osalemist;
10. kutsub ametiühinguid üles tagama, et ametiühingutegevuse korralduses (koosolekud, reisirid, meetmed) võetaks arvesse nii meeste kui ka naiste töö- ja eraelu tasakaalustatust;
11. kutsub ametiühinguid üles suurendama ja edendama oma liikmete ja tööandjate hulgas soolise võrdõiguslikkuse alast teadlikkust;
12. kutsub liikmesriike üles tagama naiste ja meeste võrdset esindatust ja osalust sotsiaalse dialoogiga tegelevates institutsioonides, tuues soolise võrdõiguslikkuse küsimused paremini esile;
13. kutsub ELi ja liikmesriike üles edendama tööturu osapoolte hulgas soolise võrdõiguslikkuse alast teadlikkust;
14. rõhutab, kui tähtis on töötada välja tegevuskava soolise võrdõiguslikkuse alasteks läbirääkimisteks ning selge soolise võrdõiguslikkuse strateegia;
15. rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse teemad, näiteks sooline palgalõhe, sooline segregatsioon tööturul, töö- ja pereelu ühitamine, karjäärivõimaluste edendamine ning võitlus vägivallega ja seksuaalse ahistamisega töökohal tuleb integreerida sotsiaalse dialoogi tegevuskavasse, mis võimaldaks võtta arvesse nii naiste kui ka meeste huve;
16. kutsub ametiühinguid üles integreerima soolise aspekti kollektiivlääbirääkimiste tegevuskavva;
17. nõuab tungival, et liikmesriigid rakendaksid soolise võrdõiguslikkuse meetmete raamistikku (2005);
18. kutsub liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kellel on üldiselt suuremaid probleeme võrdsete võimaluste edendamisel ja ema- või vanemapuhkusest tulenevate kulude kandmisel;
19. nõuab tungival, et liikmesriigid tagaksid õiguse võrdsetele tööhõive võimalustele, mis puudutab töökohtade kättesaadavust, kutsekoolitust ja kutsealast edutamist ning põhimõtte „võrdse töö eest võrdne tasu” rakendamist;
20. kutsub liikmeriike üles andma igal aastal soolise võrdõiguslikkuse auhinda nendele ettevõtjatele, kes oma personalikorralduse ja -juhtimise meetoditega edendavad

töökohtadel soolist võrdõiguslikkust;

21. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tunnustaksid tõeliselt emadust ja isadust kui olulist sotsiaalset ülesannet ning tagaksid selleks õigusaktides sätestatud õiguse vanemapuhkusele;
22. kutsub komisjoni üles tagama, et soolist võrdõiguslikkust peavoolustatakse õigusaktidesse, et edendada sotsiaalset dialoogi ja kollektiivläbirääkimisi.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	29.5.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 27 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Roberta Angelilli, Rosa Estaràs Ferragut, Nicole Kiil-Nielsen, Katarína Neved'álová, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Martina Anderson